

Sygn. akt I KS 26/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **C. L.**

oskarżonego z art. 279 § 1 w zw. z art. 64 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 listopada 2022 r.,

skargi Prokuratura Rejonowego w Nowej Soli

na wyrok Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 31 maja 2022 r., sygn. akt VII Ka 412/22,

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Nowej Soli

z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt II K 777/21

i przekazujący sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

C. L. został oskarżony o to, że w dniu 29 czerwca 2021 r. w K. woj. [...], będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności i w ciągu pięciu lat po odbyciu za nie co najmniej jednego

roku kary pozbawienia wolności, poprzez wyłamanie okna dostał się do pomieszczenia gospodarczego przy ul. [...] skąd następnie zabrał w celu przywłaszczenia konsolę [...]wraz z gramami [...], kontrolerem ruchu [...], oraz dwoma padami przewodowymi m-ki [...] o łącznej wartości 500 złotych, działając na szkodę K. M., tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 10 marca 2022 r., sygn. akt II K 777/21, Sąd Rejonowy w Nowej Soli uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu przyjmując, iż czyn ten stanowi występki opisany w art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zaskarżył apelacją prokurator, który powołując się na art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 1a k.p.k. oraz art. 437 k.p.k. zarzucił mu obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 64 § 2 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wymierzenie C. L. kary pozbawienia wolności w wymiarze roku, gdy w myśl wyżej powołanej kwalifikacji prawnej sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Konkludując wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu wywiedzionej apelacji Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, wyrokiem z dnia 31 maja 2022 r., sygn. akt VII Ka 412/22, uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Nowej Soli do ponownego rozpoznania.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony skargą przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nowej Soli, który na art. 539a § 3 k.p.k. zarzucił „rażące naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 437 § 2 k.p.k., polegające na uchyleniu zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Nowej Soli z 10 marca 2022 r., sygn. akt II K 777/21 i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania ze względu na stwierdzenie konieczności ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, podczas gdy w realiach sprawy taka przesłanka nie zachodzi

ze względu na przeprowadzenie przez Sąd I instancji części dowodów mających znaczenie dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy oraz brak powodów, dla których wymagałyby one powtórnego przeprowadzenia w sprawie, a nadto możliwość przeprowadzenia przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze dowodu z odpisów prawomocnych wyroków zapadłych uprzednio wobec oskarżonego i uwzględnienia ich przy ocenie kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu oraz podstawie wymiaru orzeczonej kary.”

Na podstawie art. 539e k.p.k. wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami skarga na wyrok sądu odwoławczego uchylający wyrok sądu pierwszej instancji może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 (art. 539a § 3 k.p.k.). Stosownie do art. 437 § 2 zd. drugie k.p.k., uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Z uzasadnienia zaskarżonego skargą orzeczenia wynika, że podstawą wydania wyroku kasatoryjnego była konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości (pkt 5.3.1.2.1.). W uzasadnieniu Sąd odwoławczy wskazał, iż podstawą podjętej decyzji były uchybienia popełnione przez sąd meriti i konieczność istotnego poszerzenia materiału dowodowego oraz jego ponowna analiza. W zapatrywaniach i wskazaniach co do dalszego postępowania (pkt. 5.3.2. uzasadnienia), nie przesądzając w tym momencie kwestii sprawstwa i winy C. L., a zwłaszcza kwestii ewentualnej recydywy – czy to § 2 czy § 1 art. 64 k.k., podniesiono, że procedując ponownie sąd pierwszej instancji „(...) dokona szczegółowej, a przy tym uważnej analizy danych o karalności (zważywszy na upływ czasu za zasadne należy uznać uzyskanie aktualnych danych) oraz znajdujących się już w aktach sprawy odpisów prawomocnych wyroków skazujących oskarżonego C. L., a w razie potrzeby zażąda nadesłania dalszych odpisów wyroków w innych sprawach, wraz z

dokładnymi danymi co do zakresu oraz czasookresu odbywania kar orzeczonych tymi wyrokami, przy czym analizując te orzeczenia Sąd I instancji winien mieć na uwadze treść i wymogi wskazanych wyżej przepisów, tak, by nie tylko mieć pewność co do rodzaju przestępstwa, którego dopuścić się miał oskarżony C. L., jego kwalifikacji prawnej, ale także i ewentualnego działania w warunkach recydywy i jakiej oraz na jaką karę w realiach tej sprawy oskarżony zasługuje.”

Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, o której mowa w art. 437 § 2 zdanie drugie in fine k.p.k., jako powód uchylenia przez sąd odwoławczy zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, zachodzi wówczas, gdy orzekający sąd pierwszej instancji naruszył przepisy prawa procesowego, co skutkowało, w realiach sprawy, nierzetelnością prowadzonego postępowania sądowego, uzasadniającą potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2019 r., I KZP 3/19, OSNK 2019, z. 6, poz. 3). Podzielając w pełni powyższe stanowisko stwierdzić należy, że w rozpoznawanej sprawie nie zaktualizowały się okoliczności nakazujące przeprowadzenie w całości na nowo przewodu sądowego w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Nowej Soli.

Wywody Sądu odwoławczego w tym przedmiocie wydają się być wewnętrznie sprzeczne, skoro powodem wydania orzeczenia kasatoryjnego była konieczność przeprowadzenia przewodu sądowego w całości od nowa, zaś z zapatrywań i wskazań co do dalszego postępowania wynika, iż rzeczywistą przyczyną uchylenia orzeczenia był brak aktualnych danych o karalności (ewentualnie odpisów wyroków wydanych w innych sprawach wraz z dokładnymi danymi co do zakresu i czasookresu odbywania orzeczonych nimi kar) umożliwiającymi prawidłową kwalifikację prawną przypisanego C. L. czynu, w tym ewentualnego popełnienia przypisanego mu czynu w warunkach § 2 lub § 1 art. 64 k.k.

Przy zmienionym modelu postępowania odwoławczego, zakresie zaskarżenia wyroku Sądu pierwszej instancji i treści podniesionego zarzutu apelacyjnego, a także przy ewentualnym uwzględnieniu art. 440 k.p.k., gdyby

zaktualizowały się zawarte w nim przesłanki, nie istnieją przeszkody w przeprowadzeniu przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze postępowania dowodowego w przedstawionym przez niego w uzasadnieniu wyroku zakresie, także co do ewentualnej decyzji o uzupełnieniu postępowania dowodowego o aktualne dane o karalności czy zażądania odpisów prawomocnych wyroków wraz z danymi co do czasookresu odbywania kar nimi orzeczonych. Powodem do przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości nie może być także, w świetle powyższych uwag, sygnalizowana przez Sąd odwoławczy sprzeczność między treścią wyroku Sądu Rejonowego (przypisano oskarżonemu działanie w warunkach art. 64 § 2 k.k.) a uzasadnieniem tego orzeczenia, w którym wskazano na recydywę z art. 64 § 1 k.k. (sekcja 3.1. uzasadnienia).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

[as

af]